

Postbus 58285, 1040 HG Amsterdam

Aan de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

Postbus 90801
2509 LV DEN HAAG

Datum

20 februari 2026

Ons kenmerk

SBK/202525/JvG/BG

Kopie aan

Bijlage(n)

1

Onderwerp

Uitvoeringstoets Tijdelijke regeling eenmalige vergoeding correctie dagloon WIA

Geachte mevrouw [REDACTED]

Op 10 december 2025 ontving ik uw verzoek om een uitvoeringstoets uit te brengen voor de Tijdelijke regeling eenmalige vergoeding correctie dagloon WIA (verder: de Regeling).

Hierbij wil ik onze waardering uitspreken voor de totstandkoming van deze Regeling, omdat hiermee de negatieve keteneffecten als gevolg van een aanpassing van de WIA-uitkering en een eventuele nabetaling zoveel als mogelijk beperkt worden. Dergelijke aanpassingen hebben vaak impact op andere inkomensregelingen en kunnen leiden tot terugvorderingen van andere (publieke) organisaties. Dit kan grote impact hebben op mensen. Deze veranderingen in het inkomen kunnen jaren aanhouden en leiden tot inkomensonzekerheid. Dit is het gevolg van de werking van het stelsel van inkomensondersteuning en niet uitsluitend gerelateerd aan de herstelactie op het WIA-dagloon.

Het doel van de Regeling is om aan een cliënt waarbij het WIA-dagloon te laag is vastgesteld vanwege een dagloonfout, gemiste indexatie en/of één of meerdere loonloze tijdvakken een passende eenmalige financiële vergoeding te verstrekken, waarbij negatieve keteneffecten van een nabetaling zoveel mogelijk worden voorkomen.

De te laag vastgestelde WIA-daglonen worden als gevolg van de Regeling uitsluitend per toekomstige datum aangepast. Dit heeft tot gevolg dat pensioenuitvoerders en verzekeraars ook geen wijzigingen mogen doorvoeren met terugwerkende kracht.

Keteneffecten als gevolg van een verhoging (of verlaging) van het dagloon naar de toekomst toe, vallen niet onder deze regeling. Cliënten dienen wijzigingen naar de toekomst toe tijdig door te geven, zodat de andere inkomensregelingen hierop voortvarend aangepast kunnen worden.

Met deze brief informeren wij u op hoofdlijnen over de uitkomsten van onze uitvoeringstoets. De volledige toets vindt u als bijlage bij deze brief.

Uitvoerbaarheid

We kunnen vanaf zomer 2026 het dagloon en de WIA-uitkering verhogen. We kunnen de Regeling vanaf 1 september 2026 uitvoeren. Het daadwerkelijk uitkeren van de vergoeding over de periode waarin het dagloon te laag was, kan plaatsvinden per 1 oktober 2026. Hiervoor moeten onderstaande aandachtspunten worden opgelost:

- [REDACTED]
- De zelfmelders betreft een groep van circa 3.000 cliënten die zich naar aanleiding van berichtgeving in de media in het najaar van 2024 bij UWV heeft gemeld in verband met zorgen over het dagloon. Deze cliënten hebben brieven gehad van UWV waarin wordt aangegeven dat de berekening van het dagloon en de uitkering opnieuw wordt bekeken. Ook is aangegeven dat als het bedrag van de WIA-uitkering te laag blijkt te zijn, de uitkering wordt gecorrigeerd en dat een nabetaling kan volgen. Hiermee zijn verwachtingen gewekt bij deze specifieke groep van circa 3.000 cliënten. Het is moeilijk uitlegbaar dat deze cliënten alleen aanspraak kunnen maken op een nabetaling, maar niet op de eenmalige vergoeding volgens deze regeling. Het is daarom noodzakelijk dat deze specifieke groep van zogenaamde zelfmelders opgenomen wordt in de Regeling.
- Als er sprake is van samenloop van een dagloon- of indexatiefout aan de ene kant en een loonloos tijdvak aan de andere kant, is het de bedoeling van de Regeling dat er een vergoeding wordt verstrekt over de ruimste periode, maar dat betrokkene pas vanaf de datum van de uitspraak wordt gecompenseerd voor het lagere dagloon door het loonloze tijdvak. Over de periode daarvoor mag de vergoeding alleen betrekking hebben op een verschil in dagloon als gevolg van een indexatiefout of een dagloonfout. Om dit doel te bereiken is een aanpassing in de Regeling nodig.
- Uitzondering zijn de dossiers waarbij bij de start van het correctieproces beslag ligt op de uitkering, omdat UWV verwacht dat de schuldeisers die beslag hebben gelegd ook beslag willen leggen op de eenmalige vergoeding. Echter, onder het lopende beslag van de huidige uitkering valt niet de eenmalige vergoeding. De eenmalige vergoeding wordt door uw ministerie toegekend en UWV voert deze in mandaat uit, daarom dienen schuldeisers beslag te leggen bij uw ministerie. Voor deze dossiers geldt een invoeringsdatum van 1 januari 2027. Hiervoor moet een separaat proces ingericht worden voor de gevallen waarin er ten onrechte beslag gelegd gaat worden bij UWV. Voor de situatie dat er beslag gelegd wordt bij uw ministerie zal tevens een proces ingericht moeten worden.

Uitvoeringskosten

Onderstaand worden de kosten voor het onderdeel Vergoeding Correctie dagloon WIA van de Hersteloperatie gepresenteerd. De gepresenteerde kosten zijn de extra/additionele uitvoeringskosten van de Vergoedingsregeling WIA sec ten opzichte van het reguliere nabetalingsproces.

De kosten van het reguliere nabetalingsproces zijn onderdeel van de reeds in de jaarrekening 2024 getroffen voorziening uitvoeringskosten Hersteloperatie WIA. In de jaarrekening 2025 wordt de getroffen voorziening herijkt op basis van de meest recente inzichten, hierin zijn onderstaande additionele/extra uitvoeringskosten voor het onderdeel Vergoeding Correctie dagloon WIA meegenomen.

Voor de goede orde, deze uitvoeringskosten worden dus niet aanvullend geclaimd bij SZW middels deze u-toets, maar ter informatie wel gepresenteerd.

Kosten Vergoeding Correctie dagloon WIA (€ mln)	2026	2027	2028	2029
Incidentele kosten	4,0	-	-	-
Structurele kosten	1,1	3,2	0,8	0,2
Kosten Vergoeding Correctie dagloon WIA (€ mln)	5,1	3,2	0,8	0,2

Tot slot willen wij aangeven dat wij met uw medewerkers een intensief beleidsvoorbereidingstraject hebben doorlopen, waarbij er in korte tijd een unieke regeling is opgesteld. De samenwerking hebben wij als zeer prettig ervaren. Het heeft geresulteerd in een regeling die een oplossing biedt voor het grootste gedeelte van de negatieve keteneffecten als gevolg van een nabetaling en neemt daarmee veel onrust weg bij de cliënten om wie het gaat. Wij zetten deze manier van samenwerken graag voort.

Ik vertrouw erop dat we u hiermee voldoende hebben geïnformeerd en ontvang graag uw reactie op onze uitvoeringstoets.

voorzitter Raad van Bestuur

Integrale uitvoeringstoets Tijdelijke regeling eenmalige vergoeding correctie dagloon WIA

Doel voorstel

Het doel van de Tijdelijke regeling eenmalige vergoeding correctie dagloon WIA (verder: de Regeling) is om een passende eenmalige financiële vergoeding te verstrekken, waarbij negatieve keteneffecten zoveel mogelijk worden voorkomen. Onder keteneffecten wordt verstaan: effecten in andere (overheids)regelingen, zoals inkomensafhankelijke regelingen, en te betalen belastingen of kwijtschelding van belastingen, die een direct gevolg zijn van een verstrekte betaling van UWV. De Regeling bewerkstelligt hiermee twee uitgangspunten:

1. Zekerheid en duidelijkheid voor mensen.
2. Een forse vermindering van impact bij ketenpartners. Veel effecten bij Dienst Toeslagen, gemeenten, SVB, CAK, DUO etc. treden namelijk niet op.

Oordeel: 2

1. Ja (uitvoerbaar)
2. **Ja, mits** (uitvoerbaar mits in het voorstel rekening wordt gehouden met de gemaakte opmerkingen)
3. Nee, tenzij (niet uitvoerbaar tenzij het voorstel op onderdelen wordt aangepast)
4. Nee (niet uitvoerbaar vanwege ernstige bezwaren)

De wijze van vergoeden middels de Regeling brengt verandering mee voor de betrokken cliënt. Deze krijgt in het geval de WIA-dagloon te laag is vastgesteld een eenmalige nabetaling, in de vorm van een vergoeding, welke is uitgesloten van het verzamelinkomen, waardoor keteneffecten zoveel als mogelijk worden voorkomen. Door deze wijze van vergoeden zijn er, met toepassing van de eindheffing door UWV, voor de betrokkene geen, dan wel beperkte, keteneffecten.

Oordeel UWV

2 Ja, mits. We kunnen vanaf zomer 2026 het dagloon en de WIA-uitkering verhogen. We kunnen de Regeling vanaf 1 september 2026 uitvoeren. Het daadwerkelijk uitkeren van de vergoeding over de periode waarin het dagloon te laag was, kan plaatsvinden per 1 oktober 2026, **mits** de onderstaande aandachtspunten worden opgelost.

- Het is voor UWV noodzakelijk de vaststelling van de eindheffing uit te voeren conform de Tegemoetkoming Arbeidsongeschikten (hierna: TAO) variant, met twee percentages: één voor mensen die in Nederland wonen en één voor mensen die in het buitenland wonen. Als blijkt dat de eindheffing niet conform de TAO-variant mag plaatsvinden brengt dit aanzienlijke complexiteit mee voor het vaststellen van de eindheffing. Het werken met meerdere percentages, of een op het individu afgestemd percentage vergt dermate veel aanpassingen in de programmatuur, dat de doorlooptijd voor de implementatie aanzienlijk wordt verlengd. Wij hebben hierover vóór 1 juni 2026 uitsluitel nodig van de belastinginspecteur. Anders schuift de implementatiedatum op naar minimaal 1 januari 2027.
- De zelfmelders betreft een groep van circa 3.000 cliënten die zich naar aanleiding van berichtgeving in de media in het najaar van 2024 bij UWV heeft gemeld in verband met zorgen over het dagloon. Deze cliënten hebben brieven gehad van UWV waarin wordt aangegeven dat de berekening van het dagloon en de uitkering opnieuw wordt bekeken. Ook is aangegeven dat als het bedrag van de WIA-uitkering te laag blijkt te zijn, de uitkering wordt gecorrigeerd en dat een nabetaling kan volgen. Hiermee zijn verwachtingen gewekt bij deze specifieke groep van circa 3.000 cliënten. Het is moeilijk uitlegbaar dat deze

cliënten alleen aanspraak kunnen maken op een nabetaling, maar niet op de eenmalige vergoeding volgens deze regeling. Het is daarom noodzakelijk dat deze specifieke groep van zogenaamde zelfmelders opgenomen worden in de Regeling.

- Als er sprake is van samenloop van een dagloon- of indexatiefout aan de ene kant en een loonloos tijdvak aan de andere kant, is het de bedoeling van de Regeling dat er een vergoeding wordt verstrekt over de ruimste periode, maar dat betrokkene pas vanaf de datum van de uitspraak wordt gecompenseerd voor het lagere dagloon door het loonloze tijdvak. Over de periode daarvoor mag de vergoeding alleen betrekking hebben op een verschil in dagloon als gevolg van een indexatiefout of een dagloonfout. Om dit doel te bereiken is een aanpassing in de Regeling nodig.
- Uitzondering zijn de dossiers waarbij bij de start van het correctieproces beslag ligt op de uitkering, omdat UWV verwacht dat de schuldeisers die beslag hebben gelegd ook beslag willen leggen op de eenmalige vergoeding. Echter, onder het lopende beslag van de huidige uitkering valt niet de eenmalige vergoeding. De eenmalige vergoeding wordt door uw ministerie toegekend en UWV voert deze in mandaat uit, daarom dienen schuldeisers beslag te leggen onder uw ministerie. Voor deze dossiers geldt een invoeringsdatum van 1 januari 2027. Hiervoor moet een separaat proces ingericht worden voor de gevallen waarin er ten onrechte beslag gelegd gaat worden bij UWV. Voor de situatie dat er beslag gelegd wordt bij uw ministerie zal tevens een proces ingericht moeten worden.

Uitvoeringskosten

Onderstaand worden de kosten voor het onderdeel Vergoeding Correctie dagloon WIA van de Hersteloperatie gepresenteerd. De gepresenteerde kosten zijn de extra/additionele uitvoeringskosten van de Vergoedingsregeling WIA sec ten opzichte van het reguliere nabetalingsproces.

De kosten van het reguliere nabetalingsproces zijn onderdeel van de reeds in de jaarrekening 2024 getroffen voorziening uitvoeringskosten Hersteloperatie WIA. In de jaarrekening 2025 wordt de getroffen voorziening herijkt op basis van de meest recente inzichten, hierin zijn onderstaande additionele/extra uitvoeringskosten voor het onderdeel Vergoeding Correctie dagloon WIA meegenomen.

Voor de goede orde deze uitvoeringskosten worden dus niet aanvullend geclaimd bij SZW middels deze u-toets, maar ter informatie wel gepresenteerd.

Kosten Vergoeding Correctie dagloon WIA (€ mln)	2026	2027	2028	2029
Incidentele kosten	4,0	-	-	-
Structurele kosten	1,1	3,2	0,8	0,2
Kosten Vergoeding Correctie dagloon WIA (€ mln)	5,1	3,2	0,8	0,2

Inhoudsopgave

Inhoudsopgave	6
1 Inleiding	7
2 Uitgangspunten	9
3 Beoordelingspunten	10
1 Uitvoerbaarheid	10
2 Effectiviteit	13
3 Effecten voor cliënten	15
4 Handhaafbaarheid	15
5 Informatie- en gegevenshuishouding	15
6 Minimale implementatietermijn	16
7 Eenmalige en structurele effecten op de uitvoeringskosten	16
8 Gevolgen voor de verantwoordings- en beleidsinformatie	17
9 Wetstechnische opmerkingen	18

1 Inleiding

Mensen met een WIA-uitkering zijn cliënt van UWV, maar hebben voor hun inkomen mogelijk ook met andere instanties te maken. Een aanpassing van de WIA-uitkering en een eventuele nabetaling kunnen impact hebben op andere inkomensregelingen en kunnen leiden tot terugvorderingen van andere (publieke) organisaties. Dit kan grote impact hebben op mensen. Deze veranderingen in het inkomen kunnen jaren aanhouden en leiden tot inkomensonzekerheid. Dit is het gevolg van de werking van het stelsel van inkomensondersteuning en niet uitsluitend gerelateerd aan de herstelactie op het WIA-dagloon. Vanuit UWV willen we samen met SZW en andere ketenpartners (CAK, DUO, Dienst Toeslagen, VNG, SVB, Belastingdienst en de Pensioenfederatie) deze negatieve gevolgen voor mensen zoveel mogelijk wegnemen en waar mogelijk voorkomen of wegnemen.

Hiervoor zijn verschillende manieren verkend in samenwerking met SZW en de verschillende ketenpartners om dit te bewerkstelligen. Uit deze gezamenlijke verkenning is naar voren gekomen dat een compensatieregeling met eindheffing de voorkeur heeft. Door de complexiteit van het stelsel van inkomenszekerheid nam de beleidsvoorbereiding enige tijd in beslag.

Na een intensieve beleidsvoorbereiding hebben we op 10 december 2025 het verzoek ontvangen om een uitvoeringstoets uit te voeren op de Regeling.

Het doel van de Regeling is om aan een betrokken cliënt een passende eenmalige financiële vergoeding te verstrekken, waarbij negatieve keteneffecten zoveel mogelijk worden voorkomen. Onder keteneffecten wordt verstaan: effecten in andere (overheids)regelingen, zoals inkomensafhankelijke regelingen, en te betalen belastingen of kwijtschelding van belastingen, die een direct gevolg zijn van een verstrekte betaling van UWV.

De Regeling bewerkstelligt hiermee twee uitgangspunten:

- 1 Zekerheid en duidelijkheid voor mensen.
- 2 Een forse vermindering van impact bij ketenpartners. Veel effecten bij Dienst Toeslagen, gemeenten, SVB, CAK, DUO etc. treden namelijk niet op.

Afbakening Regeling

Onder de Regeling vallen de nabetalingen als gevolg van de herstelacties dagloonfouten en indexatiefouten en de actie loonloze tijdvakken. Elke actie heeft zijn eigen oorzaak en heeft daardoor een eigen afbakening. Ook kan er sprake zijn van samenloop binnen deze acties. Het betreft dus in bepaalde mate overlappende doelgroepen die, als de uitkering nog loopt, na herziening in de toekomst een hogere WIA-uitkering zullen ontvangen.

Herstelactie dagloonfouten

De herstelactie dagloonfouten ziet op een substantieel aantal foutieve dagloonvaststellingen in de periode 2020 t/m 2024, waardoor betrokkenen een te hoge of te lage WIA-uitkering hebben ontvangen. De foutieve dagloonvaststellingen zijn het gevolg van een onjuiste toepassing van de rekenregels zoals opgenomen in het Dagloonbesluit werknemersregelingen en/of onjuiste interpretatie van de gegevens in de Polisadministratie.

Herstelactie indexatiefouten

De herstelactie indexatiefouten ziet op gevallen waar het indexeringspercentage op het moment van de WIA-dagloonvaststelling nog niet bekend was en daardoor niet verwerkt is in het WIA-dagloon, waardoor een te lage uitkering is vastgesteld.

Actie loonloze tijdvakken

De actie loonloze tijdvakken ziet op WIA-uitkeringen die zijn berekend met inachtneming van loonloze tijdvakken. Op 29 november 2023 en 30 juli 2024 heeft de CRvB uitspraken gedaan over de WIA-dagloonvaststelling in situaties waarin de werknemer in de WIA-referteperiode een kalendermaand geen inkomen heeft genoten (= loonloos tijdvak). De CRvB heeft geoordeeld dat het WIA-dagloon moet worden vastgesteld zonder loonloze tijdvakken mee te nemen in de referteperiode.

Hoogte vergoeding

De hoogte van de vergoeding wordt berekend op basis van de volgende formule:

$$(Nieuw - Oud) \times 0,65 + R.$$

Voor de vaststelling van de vergoeding wordt het totaalbedrag van de bruto WIA-uitkering (exclusief toeslag (TW)) dat de cliënt zou hebben genoten als de te lage vaststelling van het dagloon niet had plaatsgevonden verminderd met het totaalbedrag van de bruto WIA-uitkering (exclusief TW)) dat de cliënt heeft ontvangen. Vervolgens wordt de uitkomst vermenigvuldigd met de factor 0,65 waarmee het gecombineerde belasting- en premietarief eerste schijf wordt benaderd.

Tot slot wordt bij dit resultaat een bedrag ter vergoeding van rente ter hoogte van 7% opgeteld.

In voorliggende uitvoeringstoets beoordeelt UWV het voorstel op de volgende aspecten:

- 1 Uitvoerbaarheid
- 2 Effectiviteit
- 3 Effecten voor klanten
- 4 Handhaafbaarheid
- 5 Informatie- en gegevenshuishouding
- 6 Minimale implementatietermijn
- 7 Eenmalige en structurele effecten op de uitvoeringskosten
- 8 Verantwoordings- en beleidsinformatie

Naast deze aspecten is in de uitvoeringstoets ook verzocht om onderstaande punten te beoordelen:

- 1 De voorwaarden om voor de vergoeding op grond van de Regeling in aanmerking te komen en de onderbouwing van deze afbakening;
- 2 De mate waarin de gekozen afbakening uw organisatie de mogelijkheid biedt om de geconstateerde onjuiste dagloonvaststellingen te corrigeren;
- 3 De rekenformule;
- 4 De samenloop tussen de herstelactie dagloonfouten, de herstelactie indexatiefouten en de actie loonloze tijdvakken, en;
- 5 De toepassing van de eindheffing.

2 Uitgangspunten

In deze uitvoeringstoets hanteren wij de volgende uitgangspunten:

- De vergoeding wordt ambtshalve of na een herzieningsverzoek toegekend volgens artikel 2 van de Regeling. Hierbij gaan we ervan uit dat er sprake moet zijn van een *succesvol* herzieningsverzoek én dat het herzieningsverzoek betrekking moet hebben op een dagloonfout in de periode van 2020 tot en met 2024.
- Er vindt geen verrekening plaats met openstaande vorderingen (zowel intern als extern). Hiervoor bestaat geen wettelijke grondslag. Andersom wordt een eventueel terug te vorderen vergoeding ook niet verrekend met een lopende uitkering.
- Er vindt bij de berekening van de vergoeding geen herberekening plaats van de overlijdensuitkering (OVU).
- De vergoeding wordt niet verhaald op de ERD-werkgever die de betaling van de uitkering door ons laat uitvoeren en de kosten laat verhalen. Anderzijds kan de ERD-werkgever ook geen aanspraak maken op de vergoeding.
- De Regeling voorziet niet specifiek in de betaalrichting van de vergoeding. Omdat wordt gesproken over ‘cliënten ontvangen’, hanteren wij het uitgangspunt dat de vergoeding altijd wordt overgemaakt aan de cliënt, óók als er sprake is van een werkgeversbetaling. Uitzondering hierop is wanneer er een juridische grondslag bestaat om aan een derde te betalen (er is sprake van een bewindvoerder, gemachtigde of schuldhulpverlening (zowel wettelijk als minnelijk traject)).
- Als de cliënt naast de WIA-uitkering nog een andere uitkering vanuit UWV ontvangt, (samenloop) wordt bij de vaststelling van de hoogte van het aangepaste WIA-dagloon per toekomstige datum rekening gehouden met de maximeringregels bij meerdere uitkeringen. Deze maximering wordt echter niet met TWK toegepast. Dit om te voorkomen dat er indirect toch verrekeningen plaatsvinden.
- UWV bepaalt zelf de volgorde van afhandeling van de drie herstelacties waarop deze Regeling van toepassing is. Daarnaast bepaalt UWV binnen de herstelactie dagloonfouten tevens de volgorde van afhandeling van de diverse risico categorieën. Individuele verzoeken om de vergoeding (in afwijking van de door UWV bepaalde volgorde) versneld te berekenen en te vergoeden worden niet gehonoreerd, tenzij er naar beoordeling van UWV sprake is van een schrijnende situatie bij de cliënt van financiële of medische aard.

3 Beoordelingspunten

1 Uitvoerbaarheid

We kunnen vanaf zomer 2026 het dagloon en de WIA-uitkering verhogen. We kunnen de Regeling vanaf 1 september 2026 uitvoeren. Het daadwerkelijk uitkeren van de vergoeding over de periode waarin het dagloon te laag was, kan plaatsvinden per 1 oktober 2026.

Hieronder gaan we in op de gevraagde aanvullende aspecten omdat deze allemaal zien op de uitvoerbaarheid van de Regeling.

Voorwaarden voor vergoeding en onderbouwing van de afbakening

Afbakening ingangsdatum van de uitkering

In de afbakening van de doelgroep 'loonloze tijdvakken' is opgenomen dat de WIA-uitkering in de periode van 1 juli 2015 tot en met 31 december 2024 moet zijn toegekend, maar de WIA-dagloonberekeningen waren vanaf 1 januari 2025 nog niet in lijn met de uitspraken van de Centrale Raad van Beroep (CRvB). Betrokkenen die met ingang van 1 januari 2025 een lagere WIA-uitkering hebben toegekend gekregen als gevolg van loonloze tijdvakken, vallen vooralsnog buiten de doelgroep. Deze groep kan vooralsnog alleen opgenomen worden bij een verlenging van de regeling.

Afbakening doelgroep 'dagloonfouten'

Bij de cliënten die ambtshalve door ons worden beoordeeld op dagloonfouten, kijken we niet naar alle mogelijke dagloonfouten. Er wordt getoetst op mogelijke dagloonfouten aan de hand van verschillende risico's.

In de Regeling wordt de doelgroep 'dagloonfouten' afgebakend door de voorwaarde dat de te lage vaststelling van het dagloon een gevolg is van een onjuiste toepassing van hoofdstuk 3, 3a en 4 van het Dagloonbesluit werknemersverzekeringen of artikel 33a, tweede lid, van de Wet structuur uitvoeringsorganisatie werk en inkomen. Deze afbakening is breder dan alleen de beoordelingspunten waar door ons ambtshalve op wordt getoetst, in principe valt elke berekeningsfout in het dagloon onder deze afbakening.

Cliënten die binnen een jaar na ingangsdatum van de Regeling een herzieningsverzoek indienen of in een juridische procedure hebben gewezen op een berekeningsfout die géén verband houdt met een risico categorie waar wij ambtshalve op toetsen, komen in aanmerking voor de eenmalige vergoeding. Wat UWV betreft is dit ook gewenst.

Uitsluitingsgrond

Artikel 3 lid 1 wordt door UWV zo geïnterpreteerd dat de uitsluitingsgrond niet van toepassing is op de cliënt van wie de uitkering is beëindigd vóór 1 januari 2020, maar is herleefd ná die datum en vóór de herzieningsbeschikking en het besluit over de eenmalige vergoeding.

Mogelijkheden die de afbakening biedt

Zelfmelders

Een deel van de zelfmelders valt op dit moment buiten de reikwijdte van de Regeling. De zelfmelders betreft een groep van circa 3.000 cliënten die zich naar aanleiding van berichtgeving in de media in het najaar van 2024 bij UWV heeft gemeld in verband met zorgen over het dagloon. Aan deze cliënten is toegezegd dat UWV de WIA-berekening gaan onderzoeken.

De volgende zelfmelders vallen buiten de reikwijdte van de Regeling:

- De zelfmelders van wie de WIA-uitkering is beëindigd vóór 1 januari 2020. Als er een fout is gemaakt in de berekening van het dagloon bij de toepassing van hoofdstuk 3, 3a en 4 van het Dagloonbesluit, valt deze groep buiten de scope omdat de uitkering niet is ontstaan in de Regeling genoemde periode. Daarnaast valt deze groep buiten de scope van de Regeling door de

uitsluitingsgrond in de Regeling, maar ook als gevolg van de periode waarover de vergoeding wordt berekend.

- De zelfmelders van wie de WIA-uitkering niet is beëindigd vóór 1 januari 2020, maar wel is toegekend vóór 1 januari 2020, bij wie een fout is gemaakt in de berekening van het dagloon bij de toepassing van hoofdstuk 3, 3a en 4 van het Dagloonbesluit. Deze groep valt buiten de Regeling als gevolg van de afbakening van de Regeling.

In de communicatie over de WIA-herstelactie is de groep zelfmelders altijd in één adem genoemd met cliënten die door UWV ambtshalve in de herstelactie zijn betrokken. Daarbij is dus ook geen onderscheid gemaakt tussen zelfmelders met een WIA-uitkering die is ingegaan voor 1 januari 2020, en zelfmelders van wie de uitkering is ingegaan op of na 1 januari 2020 (en daarmee automatisch binnen de scope van de herstelactie vallen).

Alle zelfmelders hebben brieven gehad van UWV waarin wordt aangegeven dat de berekening van het dagloon en de uitkering opnieuw wordt bekeken. Ook is aangegeven dat als het bedrag van de WIA-uitkering te laag blijkt te zijn, de uitkering wordt gecorrigeerd en dat een nabetaling kan volgen. Hiermee zijn verwachtingen gewekt bij cliënten. Het is moeilijk uitlegbaar dat deze cliënten alleen aanspraak kunnen maken op een reguliere nabetaling, en niet op nabetaling in de vorm van een eenmalige vergoeding volgens de Regeling.

Wij verzoeken uw ministerie daarom om de eenmalige vergoeding voor alle zelfmelders mogelijk te maken.

De voorschotcyclus

Cliënten die na hun WIA-vaststelling inkomsten krijgen, ontvangen hun WIA-uitkering op basis van een voorschot. Zodra de inkomsten bekend zijn stelt UWV het recht op uitkering vast, en wordt het voorschot verrekend met de uitkering.

Het recht op de eenmalige vergoeding kan nog niet worden vastgesteld zolang er op basis van voorschot wordt betaald, de gegevens over het inkomen nog niet bekend zijn en het recht niet kan worden vastgesteld. Volgens de definities van de begrippen Nieuw en Oud wordt de hoogte van deze twee bedragen namelijk bepaald door de uitkering die betrokkene heeft ontvangen. Een voorschot op een WIA-uitkering valt niet als uitkering te kwalificeren.

Werkwijze

- Bij cliënten die naast hun WIA-uitkering géén inkomsten hebben, wordt het dagloon en de WIA-uitkering altijd herzien per toekomstige datum. Het dagloon en de uitkering worden altijd herzien op de 1e van de kalendermaand volgend op de datum van de dagtekening van de beschikkingen.
- Bij cliënten die naast hun WIA-uitkering wél inkomsten hebben, wordt het dagloon en de WIA-uitkering pas herzien ná verwerking van de verdiensten die op dat moment bekend zijn. De herziening vindt plaats op de 1e dag van de kalendermaand die volgt op de laatste maand waarvan de verdiensten zijn verrekend.
 - o Deze werkwijze zorgt voor een duidelijke afbakening tussen de periode met vaststaande inkomsten waarover vergoeding wordt verstrekt en de periode met nog onzekere inkomsten die op een later moment op reguliere wijze definitief worden vastgesteld en verrekend met de verhoogde WIA-uitkering. Bij zelfstandigen zijn de inkomsten echter pas definitief als door de Belastingdienst de inkomstenbelasting is berekend. Hierdoor zijn de inkomsten pas 1 tot 3 jaar later definitief bekend. Om dit op te lossen, wordt de vergoeding aan cliënten met inkomsten uit zelfstandige arbeid in meerdere delen betaald.

We beseffen dat cliënten met inkomsten uit zelfstandige arbeid op deze manier langer op de totale uitbetaling van de vergoeding moeten wachten. Omdat deze cliënten binnen het reguliere proces al zijn gewend om te wachten op een definitieve verrekening, verwachten we weinig tot geen klachten vanuit deze klantgroep.

Hardheidsclausule

In artikel 11 wordt geregeld dat er op basis van het evenredigheidsbeginsel kan worden afgezien van herziening of intrekking of terugvordering. Wij hebben om twee redenen de voorkeur dat er voor wat betreft deze hardheidsclausule wordt aangesloten bij de Wet boeten, maatregelen en terug- en invordering

sociale zekerheid (BMTI), en dat er een bepaling komt op basis waarvan er op grond van dringende redenen kan worden afgezien van herziening, intrekking of terugvordering:

1. Wij zijn vanuit de materiewetten die door ons worden uitgevoerd bekend met de dringende redenen. Voor de toetsing daaraan kan dus worden aangesloten bij bestaande werkprocessen en instructies. Medewerkers hoeven hiervoor geen aparte scholing te krijgen.
2. De dringende reden geeft ons meer mogelijkheden dan de huidige bepaling. De huidige bepaling is een toets aan het evenredigheidsbeginsel. De dringende redenen is daarentegen een open norm waarbinnen wij, tegenover het uitgangspunt dat wat ten onrechte is ontvangen in beginsel moet worden terugbetaald, de relevante feiten en omstandigheden zodanig moet afwegen dat die afweging een toetsing aan de algemene beginselen van behoorlijk bestuur zal kunnen doorstaan. Dus ook aan het rechtszekerheidsbeginsel en het (materiële) zorgvuldigheidsbeginsel. Een toets aan het rechtszekerheidsbeginsel betekent dat als wij een fout maken bij de toekenning van de eenmalige vergoeding en hierdoor een te hoge vergoeding betaalt, wij op grond van dringende redenen kunnen afzien van herziening of terugvordering, als het voor cliënt niet redelijkerwijs duidelijk was dat er te veel vergoeding werd toegekend.

Gelet op de context van deze Regeling – vergoeding in het kader van een herstelactie – is een terugvordering bijzonder ongewenst als er te veel is betaald als gevolg van onze fout en betrokkene dit niet kon weten.

De rekenformule

Wij kunnen cliënten op voorhand niet aangeven of de eenmalige vergoeding gunstiger is dan een reguliere nabetaling. Dit komt omdat sommige factoren nog onzeker zijn, maar ook omdat de negatieve keteneffecten die specifiek zijn voor een individuele cliënt niet door UWV kunnen worden beoordeeld. Aan de cliënt wordt echter wel de keuze voorgelegd of hij of zij de eenmalige vergoeding wenst te ontvangen of niet. Wij kunnen de cliënt echter niet goed adviseren of dit, gelet op diens persoonlijke situatie, een verstandige keuze is. De cliënt zal dit dus zelf moeten toetsen. Dit vraagt wat van het doenvermogen. Een punt hierbij is, dat een groot deel van de voorziene negatieve keteneffecten zich bevinden in het publieke domein. De ene overheidsinstantie kan geen inzicht bieden in de gevolgen van haar besluitvorming voor andere overheidsinstanties, terwijl een centraal aanspreekpunt voor voorlichting over de specifieke situatie van betrokkene ontbreekt.

De hoogte van de vergoeding wordt berekend op basis van de volgende formule:

$$(Nieuw - Oud) \times 0,65 + R$$

Er is gekozen voor een relatief eenvoudige en generieke rekenformule, met vaste uitgangspunten zoals een standaardkorting van 35% en een vast rentebedrag. Deze systematiek biedt uitvoerbaarheid aan de Regeling voor UWV en duidelijkheid voor cliënten, maar sluit niet aan bij elke individuele situatie. Daardoor kan de Regeling in sommige gevallen leiden tot ondercompensatie en in andere gevallen tot overcompensatie. Dit komt voort uit verschillen in inkomen, fiscale positie en/of de samenloop met toeslagen en andere inkomsten. Daarnaast heeft UWV bij de uitvoering van de Regeling geen volledig inzicht in de financiële omstandigheden van cliënten. Zodoende kan UWV cliënten daarom geen individuele duidelijkheid bieden over de mate waarin de vergoeding hun specifieke situatie volledig compenseert.

De samenloop tussen de verschillende herstelacties

De periode waarover de vergoeding wordt verstrekt hangt af van het type (herstel-)actie, waarbij de vergoeding voor wat betreft het lagere dagloon als gevolg van de loonloze tijdvakken vanaf de datum van de uitspraak wordt verstrekt. In geval van samenloop is geregeld dat betrokkene een vergoeding ontvangt over de ruimste periode. Als er sprake is van samenloop van een dagloon- of indexatiefout aan de ene kant en een loonloos tijdvak aan de andere kant, is het de bedoeling van de Regeling dat er een vergoeding wordt verstrekt over de ruimste periode, maar dat betrokkene pas vanaf de datum van de uitspraak wordt gecompenseerd voor het lagere dagloon door het loonloze tijdvak. Over de periode daarvoor mag de vergoeding alleen betrekking hebben op een verschil in dagloon als gevolg van een indexatiefout of een dagloonfout. Om dit doel te bereiken is een aanpassing in de Regeling nodig. We verwijzen hiervoor naar het hoofdstuk Wetstechnische opmerkingen.

Eindheffing

Om te voorkomen dat de eenmalige vergoeding onderdeel uitmaakt van het verzamelinkomen, is in de Regeling artikel 8.1 van de Uitvoeringsregeling loonbelasting opgenomen. Daarmee wordt bewerkstelligd dat de eenmalige vergoeding gekwalificeerd wordt als een publiekrechtelijke uitkering op grond van artikel 31, eerste lid, onderdeel c, Wet LB 1964, waarop de eindheffing van toepassing is. Wij betalen als inhoudingsplichtige de eindheffing over de eenmalige vergoeding, waarna deze niet belast is in de inkomstenbelasting en geen onderdeel uitmaakt van het verzamelinkomen van de betrokkenen.

De betaalstraat van UWV past eindheffing toe bij het verstrekken van de Tegemoetkoming arbeidsongeschikten (hierna TAO) (WIA, WAO, WAZ en Wajong). Wij hebben eerder aangegeven dat het onze sterke voorkeur heeft om de eindheffing toe te passen volgens de bestaande inrichting van de betaalstraat, dus conform de huidige werkwijze van de TAO. Deze betreft een eenvoudige variant, waarbij twee percentages gelden: één voor mensen die wonen in Nederland en één voor mensen die wonen in het buitenland.

Wij hebben hiervoor de volgende argumenten:

- Dit is voor UWV uitvoerbaar. We passen dit al jaren met succes toe op de TAO;
- Door toepassen van dezelfde werkwijze zijn geen aanpassingen nodig in de programmatuur van de betaalomgeving v.w.b. de eindheffing;
- UWV wil zo snel mogelijk van start gaan met de vergoedingsregeling;
- Aanpassingen in de werkwijze ten opzichte van de TAO maken de uitvoering van de regeling complexer (bepalen jaarloon, loonheffingskorting, leeftijd) en daarmee minder voorspelbaar;
- Een eenvoudige eindheffing over de vergoeding doet recht aan de eenvoudige manier waarop de vergoeding voor de cliënt wordt vastgesteld in de vergoedingsregeling;
- Het gaat om een eindafrekening tussen overheidsinstanties.

We zijn nog met uw ministerie in gesprek over het toe te passen percentage van eindheffing. Als blijkt dat de eindheffing niet conform de TAO mag plaatsvinden, dan wijkt dit af van eerdere uitgangspunten. Het gevolg is dat dit een complexere vaststelling van de eindheffing betekent. Hiervoor is extra inspanning nodig in de programmatuur en het testen daarvan. Dit betekent meer doorlooptijd voor de implementatie.

Betaling van de vergoeding

Afzien van vergoeding

Voordat de vergoeding daadwerkelijk wordt betaald heeft de cliënt volgens de Regeling recht op een bedenktijd waarin hij of zij kan afzien van de vergoeding. De duur van deze bedenktijd staat nog niet ingevuld.

UWV zal op de volgende manier met de bedenktijd omgaan:

Als de cliënt tijdens het telefoongesprek aangeeft te willen nadenken over de vergoeding, dan wordt de gewenste bedenktijd in dit telefoongesprek met de cliënt afgestemd. De betaling van de vergoeding wordt pas in gang gezet als de cliënt de voor hem persoonlijk aangegeven passende bedenktijd heeft gehad.

Indien gewenst biedt UWV een gratis onafhankelijk adviseur om de cliënt te helpen bij het besluit om al dan niet gebruik te maken van de vergoedingsregeling. Als er na de bedenktijd niet is ingestemd met de vergoeding, lichten we toe dat er nog wel recht bestaat op een wijziging met terugwerkende kracht waarbij sprake is van een bruto-netto betaling. Hier kunnen wel keteneffecten bij optreden.

Voor cliënten die aangeven niet te hoeven nadenken over de vergoeding, wordt geen bedenktijd opgenomen en wordt de vergoeding zo snel mogelijk uitbetaald.

2 Effectiviteit

Cliënten

Het doel van de Regeling is om een passende eenmalige financiële vergoeding te verstrekken, waarbij negatieve keteneffecten zoveel mogelijk worden voorkomen. Door toepassing van eindheffing over deze vergoeding wordt de betaling buiten het verzamelinkomen gehouden en heeft daarmee geen effect op inkomensafhankelijke regelingen. Mogelijk heeft de vergoeding nog wel effect op het vermogen van cliënt en kan daardoor nog wel gevolgen hebben in de keten.

Bij de berekening van de vergoeding wordt de reeds ontvangen toeslag buiten beschouwing gelaten. Dit is een financieel voordeel voor de cliënt. Daarnaast vindt er geen verrekening van de vergoeding plaats met interne en/of externe vorderingen waardoor de cliënt ondanks eventuele schulden toch over de gehele vergoeding kan beschikken.

Werkgevers

De eenmalige vergoeding zal door de financieringswijze geen gevolgen hebben voor individuele werkgevers. Daarnaast zullen foutief vastgestelde WIA-uitkeringen uit het verleden niet met terugwerkende kracht worden gecorrigeerd. Hierdoor zullen eerder verstrekte Whk-premiebeschikkingen aan publiek verzekerde werkgevers en toekomstige Whk-premiebeschikkingen, vanwege de 10-jaars toerekening systematiek van de WIA, niet worden herzien. Dit levert een voordeel op voor de betreffende (middel-) grote publiekverzekerde werkgevers aan wie indertijd de (te lage) WIA-uitkering is toegerekend. De impact voor publiek verzekerde werkgevers verdwijnt zodra er geen foutieve WIA-uitkeringen meer in de 10-jaars referteperiode zitten.

Voor eigenrisicodragers zal er geen correctie plaatsvinden op foutief verhaalde uitkeringen uit het verleden. Voor zelf betalende eigenrisicodragers vindt er ook geen correctie over het verleden plaats. Naar de toekomst toe gaat de toerekening van WIA-uitkeringen aan eigenrisicodragers weer correct zodra de juiste daglonen worden toegepast.

Wanneer een cliënt een reguliere herziening met terugwerkende kracht wenst, kan er voor publiekverzekerde (middel-) grote werkgevers impact ontstaan in het toerekening proces. Immers, in een reguliere herzieningsprocedure wordt het nieuwe, gewijzigde WIA-dagloon wél met terugwerkende kracht geregistreerd in de bronsystemen en vindt in het toerekening proces een reguliere correctie met terugwerkende kracht plaats op de toegerekende WIA-uitkering. Dit speelt uiteraard ook bij eigenrisicodragers.

Pensioenuitvoerders

Bij toekenning van een WIA-uitkering zijn veel pensioenuitvoerders op grond van het voor hen geldende pensioenreglement verplicht een aanvullend arbeidsongeschiktheidspensioen te verstrekken. Ook kan een recht op een premievrije pensioenopbouw ontstaan. Een wijziging van het WIA-dagloon heeft dus impact op pensioenuitvoerders en verzekeraars. De reguliere SUAG-levering is de afgesproken aanleveringswijze van wijzigingen in de status van de arbeidsgeschiktheid vanuit UWV richting deze partijen.

Circa 80.000 cliënten die binnen de scope van de Regeling vallen, ontvangen via hun pensioenuitvoerder een maandelijkse aanvulling op de WIA-uitkering om het inkomensverlies door ziekte te beperken, terwijl de pensioenopbouw (gedeeltelijk) doorloopt. De exacte invulling hiervan verschilt per pensioenfonds of verzekeraar en soms zelfs per CAO.

De verhoging van het dagloon per toekomstige datum kan voor een pensioenuitvoerder aanleiding zijn om het arbeidsongeschiktheidspensioen opnieuw te gaan berekenen. De Pensioenfederatie heeft laten weten dat sommige aangesloten pensioenuitvoerders met terugwerkende kracht willen gaan corrigeren. Zij hebben hiervoor een mutatie van het dagloon met terugwerkende kracht nodig. UWV kan deze wijziging als gevolg van deze regeling niet doorvoeren. Daarmee kan de pensioenuitvoerder die met terugwerkende kracht wil corrigeren, dit niet doen op basis van de SUAG-leveringen. Het Verbond van Verzekeraars heeft aangegeven alleen per toekomstige datum te muteren.

Door deze eventuele herberekening met terugwerkende kracht van het arbeidsongeschiktheidspensioen zal een deel van de 80.000 cliënten een nabetaling vanuit de pensioenuitvoerder ontvangen. Door deze correctie ontstaan alsnog keteneffecten, deze zijn dan niet het gevolg van onze vergoeding maar door de nabetaling of terugvordering van de pensioenuitvoerder.

Om het effect van deze nabetaling of terugvordering van de pensioenuitvoerder te verkleinen, bieden we alle circa 80.000 cliënten die zijn aangesloten bij een pensioenuitvoerder bij voorbaat een gratis onafhankelijk financieel adviseur aan. Het is onzeker hoeveel cliënten daadwerkelijk hiervan gebruik zullen gaan maken. Dat is vanzelfsprekend aan de cliënt zelf, maar ook afhankelijk of de specifieke pensioenuitvoerder besluit om tot een correctie over te gaan. Daar heeft UWV geen zicht op.

3 Effecten voor cliënten

Financiële gevolgen

Cliënten ontvangen over de periode voorafgaand aan de dagloonwijziging een vergoeding op basis van een fictieve bruto-netto berekening die in de buurt komt van de uitkering die niet is ontvangen. Door toepassing van eindheffing over de vergoeding wordt de vergoeding buiten het verzamelinkomen gehouden en heeft daarmee geen effect op inkomensafhankelijke regelingen. Mogelijk heeft de vergoeding nog wel effect op het vermogen van cliënt en kan daardoor nog wel gevolgen hebben in de keten.

Bij de berekening van de vergoeding wordt de reeds ontvangen toeslag vanuit de Toeslagenwet buiten beschouwing gelaten. Dit is een financieel voordeel voor de cliënt. Daarnaast vindt er geen verrekening van de vergoeding plaats met interne en/of externe vorderingen waardoor de cliënt ondanks eventuele schulden toch over de gehele vergoeding kan beschikken.

Er wordt geen wettelijke rente vergoed. Als tegemoetkoming ontvangen cliënten wel een vergoeding voor rente. Deze tegemoetkoming is als volgt te onderbouwen: *“Omdat de uitkering in het verleden ongewijzigd blijft (de WIA-uitkeringen worden immers zonder terugwerkende kracht herzien) ontstaat er geen betalingsplicht naar het verleden toe. Hierdoor is er geen sprake van een nabetaling en daarom ook niet van wettelijke rente”.*

Herziening uitkering na betaling vergoeding

Een herziening met terugwerkende kracht van de WIA-uitkering na de vaststelling van de vergoeding wordt vastgesteld middels het reguliere proces. Dit is bijvoorbeeld bij een herbeoordeling met terugwerkende kracht of bij constatering van verzwegen inkomsten. Dit betekent dat de vergoeding niet opnieuw wordt berekend en de cliënt de vergoeding behoudt. Omdat de herberekening moet plaatsvinden op het juiste (verhoogde) dagloon, wordt het dagloon in deze situatie alsnog met terugwerkende kracht vastgelegd. Dit leidt tot een nabetaling met keteneffecten. De nabetaling leidt ook tot (soms forse) overcompensatie omdat de cliënt al eerder een vergoeding heeft ontvangen over de misgelopen verhoogde uitkering die nu alsnog wordt toegekend.

4 Handhaafbaarheid

Handhaafbaarheid speelt in de uitvoeringspraktijk van deze vergoedingsregeling geen rol. Voor het vaststellen van het recht op de eenmalige vergoeding en voor de berekening van de hoogte daarvan heeft UWV geen informatie van betrokkene nodig. De vergoeding wordt volledig ambtshalve vastgesteld op basis van bij UWV bekende gegevens.

Omdat betrokkene geen gegevens hoeft aan te leveren en geen invloed kan uitoefenen op de vaststelling van het recht of de hoogte van de vergoeding, is er geen sprake van een handhavingsvraagstuk. Herziening of intrekking kan uitsluitend aan de orde zijn indien UWV zelf een fout heeft gemaakt bij de berekening. Een terugvordering kan in dat geval alleen volgen uit een administratieve fout van UWV en niet uit het handelen of nalaten van betrokkene.

UWV heeft uitsluitend gegevens van betrokkene nodig voor zover die nodig zijn voor de uitbetaling van de vergoeding, denk bijvoorbeeld aan een bankrekeningnummer. Artikel 8 zou hierop aangepast kunnen worden en onderdeel b van artikel 9 kan verwijderd worden.

5 Informatie- en gegevenshuishouding

Om de vergoeding te kunnen vaststellen, betalen en eventueel te herzien moet een nieuw werkproces worden ingeregeld waarin sprake is van een keten van gegevensaanlevering – en verwerking.

Hiervoor dienen de volgende producten te worden (door)ontwikkeld:

- Diverse online aanpassingen waaronder de UWV webpagina, infographics e.d.
- Diverse werkinstructies ten behoeve van de uitkeringsconsulent
- Diverse papieren en digitale formulieren, brieven en beschikkingen.
- Diverse IT-oplossingen
- Betaalbaar stellen van de vergoeding incl. faciliteren van boekhoudkundige controles en verwerking van uitval

- Inrichten van de betaal- en terugvorderapplicatie om de vergoeding te betalen en eindheffing over de vergoeding te kunnen afdragen
- Faciliteren van terugvorderingen en nabetalingen als gevolg van gewijzigde berekening vergoeding **Gegevensuitwisseling**
- Aanlevering richting de Belastingdienst m.b.t. de gegevens over de eindheffing gebeurt via het collectieve deel van de loonaangifte van de Arbeidsongeschiktheidswetten (AW), onder loonheffingsnummer L02.
- Aanlevering richting Pensioenuitvoerders voor cliënten met een dagloonwijziging, zodat zij de gevolgen voor het arbeidsongeschiktheidspensioen kunnen berekenen.
- Richting het Ministerie van SZW kunnen gegevens worden geleverd over het aantal correcties en de bijbehorende bedragen aan vergoeding.
- De Minister is verwerkingsverantwoordelijke en UWV verwerker, waarvoor op grond van de AVG een verwerkersovereenkomst moet worden gesloten. Deze overeenkomst dient zich te beperken tot de nieuwe gegevensverwerkingen in het kader van de Regeling, aangezien de reguliere dagloonvaststelling onder de bestaande dienstverlening van UWV valt. UWV zal op basis van de huidige inzichten enkel optreden als kassier bij het uitbetalen van de eenmalige vergoeding.

6 Minimale implementatietermijn

We kunnen vanaf zomer 2026 het dagloon en de WIA-uitkering verhogen. We kunnen de Regeling vanaf 1 september 2026 uitvoeren. Het daadwerkelijk uitkeren van de vergoeding over de periode waarin het dagloon te laag was, kan plaatsvinden per 1 oktober 2026.

Voordeel van deze aanpak is dat de cliënt direct meer bestedingsruimte heeft door de verhoogde WIA-uitkering¹ en niet tot minimaal 1 oktober 2026 op deze wijziging hoeft te wachten. Voordeel voor de WIA Herstel-organisatie is dat de uitkeringsconsulenten die vanaf 1 mei 2026 beschikbaar zijn daadwerkelijk kunnen starten met het corrigeren van uitkeringen waardoor zij ervaring opdoen.

Gelet op de eerst mogelijke betaaldatum van 1 oktober 2026 is het voorzienbaar dat eind 2027 nog niet alle dossiers zijn gecontroleerd, en waar nodig, hersteld. UWV maakt de komende periode een planning van de doorlooptijd van de WIA-herstelactie.

7 Eenmalige en structurele effecten op de uitvoeringskosten

Onderstaand worden de kosten voor het onderdeel Vergoeding Correctie dagloon WIA van de Hersteloperatie gepresenteerd. De gepresenteerde kosten zijn de extra/additionele uitvoeringskosten van de Vergoedingsregeling WIA sec ten opzichte van het reguliere nabetalingsproces.

De kosten van het reguliere nabetalingsproces zijn onderdeel van de reeds in de jaarrekening 2024 getroffen voorziening uitvoeringskosten Hersteloperatie WIA. In de jaarrekening 2025 wordt de getroffen voorziening herijkt op basis van de meest recente inzichten, hierin zijn onderstaande additionele/extra uitvoeringskosten voor het onderdeel Vergoeding Correctie dagloon WIA meegenomen.

Voor de goede orde deze uitvoeringskosten worden dus niet aanvullend geclaimd bij SZW middels deze uitoets, maar ter informatie wel gepresenteerd.

Kosten Vergoeding Correctie dagloon WIA (€ mln)	2026	2027	2028	2029
Incidentele kosten	4,0	-	-	-
Structurele kosten	1,1	3,2	0,8	0,2
Kosten Vergoeding Correctie dagloon WIA (€ mln)	5,1	3,2	0,8	0,2

De incidentele kosten worden veroorzaakt door aanpassingen in verschillende systemen, waaronder voor het doen van proefberekeningen, betalingen als gevolg van de compensatieregeling, inrichting van verschillende werkprocessen, het maken van een aangepaste opleiding, specifieke werkinstructies en

¹ Mits de verhoogde WIA-uitkering niet teniet wordt gedaan door de verlaging van de TW.

diverse brieven en formulieren voor verschillende situaties. Daarnaast worden speciale gegevensleveringen met betrekking tot de Regeling aan PUO's ingericht.

Incidentele kosten (€ mln)	2026
Aanpassingen gegevensleveringen	0,9
Aanpassingen opleidingen	0,1
Ontwerp, bouw, test en implementatie systemen, procesontwerp, werkinstructies, brieven	3,0
Totale incidentele kosten	4,0

De structurele kosten bestaan uit specifieke gegevensleveringen aan de PUO's gedurende een aantal jaren. Daarnaast worden vragen verwacht over de regeling bij de Klantcontactcentra. Voor een deel van de populatie moet eerst het proces verrekenen van verdiensten worden uitgevoerd voordat de proefberekening kan worden gemaakt. Dit omdat voorkomen moet worden dat er alsnog een nabetaling zou ontstaan die buiten de speciale regeling valt en daarmee ook keteneffecten heeft. Vervolgens is er op verschillende momenten telefonisch contact met de cliënt en moeten diverse brieven worden opgesteld voor het vastleggen van afspraken en de beslissing en moeten de uitkomsten en de betaling in systemen worden ingevoerd en vastgelegd. Als gevolg hiervan wordt verwacht dat er voor de uitvoering ca. 35 fte meer nodig zijn. Daarnaast worden kosten verwacht voor het beheer en onderhoud van de aangepaste systemen.

Structurele kosten (€ mln)	2026	2027	2028	2029
Gegevensleveringen aan PUO's	€ 0,3	€ 0,4	€ 0,3	€ 0,2
Inkomende calls	€ 0,1	€ 0,2	€ 0,0	€ -
Toename werkzaamheden Herstelacties	€ 0,7	€ 2,2	€ 0,3	€ -
Beheer en onderhoud IV systemen, processen en werkinstructies	€ -	€ 0,4	€ 0,2	€ -
Totale structurele kosten	1,1	3,2	€ 0,8	0,2

8 Gevolgen voor de verantwoordings-en beleidsinformatie

Verantwoording aan de Belastingdienst gebeurt via het collectieve deel van de loonaangifte van de Arbeidsongeschiktheidswetten (AW). De betaling van de vergoedingen aan cliënten en de afdracht van de eindheffing aan de Belastingdienst worden apart geadmistreerd en aangeleverd aan de boekhouding bij FEZ UWV.

De verantwoording naar de boekhouding zal plaatsvinden op basis van de specifieke code uitkering die wordt ingericht. Deze inrichting kan plaatsvinden binnen de bestaande kaders en tabellen op basis van de wensen van FEZ UWV.

Wij zullen met instemming van de Auditdienst van UWV en haar externe accountant PWC de herstelactie in de jaarrekening 2025 verantwoorden volgens de concept-regeling onder de categorie: Overige baten en lasten (Aof/KSS). UWV zal op basis van (de voorwaarden in) de concept-regeling een beste schatting in de vorm van een voorziening uitvoeringskosten en een voorziening programmakosten in de lasten opnemen.

Wij zullen verantwoorden volgens een regeling die op balansdatum 31 december 2025 en ook bij de oplevering van de jaarrekening voor 15 maart 2026 naar verwachting nog niet officieel is ingegaan. De in jaarrekening 2024 geboekte voorzieningen onder de categorie Uitkeringen (Aof/WIA) worden in zijn geheel terugdraait in 2025 en vervolgens boeken wij de geactualiseerde bedragen in zijn geheel onder de Overige baten en lasten (Aof/KSS).

Wij verantwoorden volgens de concept-regeling omdat volgens het baten-lasten stelsel een beste schatting moet worden opgenomen van de verwachte lasten. Aangezien de concept-regeling met grote mate van waarschijnlijkheid zal ingaan en die verwachting via de openstelling van de internetconsultatie ook worden gewekt in de maatschappij, is het noodzakelijk voor een goede jaarrekening om de herstelactie te

verantwoorden volgens de concept-regeling. Hierdoor wordt recht gedaan aan de verantwoordingsgrondslagen van de jaarrekening van UWV en heeft de informatie voor de maatschappij de meeste waarde.

De informatievoorziening bestaat in ieder geval uit;

- Aantallen dossiers in behandeling en afgerond;
- Aantal dossiers dat leidt tot een vergoeding en aantal dossiers dat niet leidt tot een vergoeding;
- Totaal bedrag van uitgekeerde vergoedingen;
- Totaal bedrag afdracht Belastingdienst;
- Uitvoeringskosten.

In overleg met uw ambtenaren zullen we bepalen op welk detailniveau we informatie gaan leveren.

Met uw ambtenaren hebben we afgesproken dat er in de opdracht/reactiebrief zal worden opgenomen hoe de financiële rechtmatigheid wordt vormgegeven. Wij hebben hiervoor de volgende tekst voorgesteld:

'UWV zal éénmaal per jaar, te weten in de bedrijfsvoering paragraaf van het jaarverslag, verantwoording afleggen over de financiële rechtmatigheid van de vergoedingen. Dit betreft zowel een kwalitatieve als een kwantitatieve verantwoording. Vanwege het tijdelijke karakter van de Regeling zal het financiële rechtmatigheidscijfer van de Regeling niet worden meegenomen in het totale financiële rechtmatigheidscijfer van UWV. Voor wat betreft de te hanteren financiële rechtmatigheidsnorm zal UWV aansluiten bij de Rijksbegrotingsvoorschriften. Voor de meting van de financiële rechtmatigheid zal UWV een representatieve steekproef uitvoeren waarmee een uitspraak kan worden gedaan over het financiële rechtmatigheidscijfer met een betrouwbaarheid van 95%.'

9 Wetstechnische opmerkingen

Hieronder volgen nog enkele wetstechnische opmerkingen.

Regeling

Artikel 1

Volgens de definitie van het begrip WIA-uitkering valt de overlijdensuitkering (een uitkering op grond van artikel 74 Wet WIA) ook onder de reikwijdte van deze regeling. Dat is wat UWV betreft niet gewenst.

Artikel 2 lid 1, aanhef

In de aanhef worden de personen omschreven die recht hebben op een eenmalige vergoeding. Het gaat hier om:

- personen van wie UWV ambtshalve heeft beoordeeld dat het dagloon niet correct is berekend, en
- personen van wie UWV, na een aanvraag die in de periode van 1 juli 2026 tot en met 1 juli 2027 is ingediend, heeft beoordeeld dat het dagloon niet correct is berekend.

UWV heeft ook aanvragen liggen van personen die zijn gedaan vóór 1 juli 2026. UWV heeft deze personen, vanwege het feit dat zij een aanvraag hebben gedaan, ook ambtshalve betrokken bij de WIA-herstelactie. UWV ziet daarom geen bezwaar om deze personen ook een eenmalige vergoeding toe te kennen als er wordt voldaan aan de voorwaarden van deze Regeling, ook al hebben zij een aanvraag gedaan buiten deze periode. Omdat UWV volgens deze logica in theorie ook de Regeling zou kunnen toepassen op aanvragen die ná 1 juli 2027 zijn gedaan, en dat niet de bedoeling lijkt te zijn, is het wellicht aangewezen om de datum 1 juli 2026 aan te passen naar een eerder gelegen datum, zodat de personen die een aanvraag hebben gedaan vóór 1 juli 2026 en die door UWV in de WIA-herstelactie zijn betrokken, ook worden meegenomen in deze afbakening van de doelgroep.

Artikel 2 lid 1, onderdeel a

In dit onderdeel wordt de doelgroep 'dagloonfouten' afgebakend. Het moet gaan om een onjuiste toepassing van het Dagloonbesluit werknemersverzekeringen of een onjuiste toepassing van artikel 33a, tweede lid, Wet structuur uitvoeringsorganisatie werk en inkomen (Suwi).

Bij de WIA-herstelactie hebben een aantal risicogroepen betrekking op de kwaliteit van de gegevens in de Polisadministratie. Het kan zich voordoen dat UWV (bij betrokkene) aanvullende informatie heeft opgevraagd over de gegevens uit de Polisadministratie, terwijl daar op grond van artikel 33 a lid 2 Wet Suwi

geen aanleiding toe bestond. In dat geval heeft UWV in strijd gehandeld met artikel 33a lid 2 Wet Suwi. Het kan zich echter ook voordoen dat UWV heeft nagelaten informatie op te vragen bij de inhoudingsplichtige of bij betrokkene, terwijl er naar aanleiding van de Beleidsregels UWV gebruik polisgegevens 2018 (Beleidsregels), wel aanleiding was om informatie op te vragen. In dat geval is er niet in strijd met artikel 33a lid 2 Wet Suwi gehandeld, maar wel in strijd met de Beleidsregels.

Als UWV als gevolg van een onjuiste toepassing van de Beleidsregels is uitgegaan van onjuiste loongegevens, is er evenwel sprake van strijd met artikelen 14 en 16 Dagloonbesluit werknemersverzekeringen.

Artikel 4 lid 1

Bij de omschrijving van *Nieuw* zou kunnen worden overwogen om niet te refereren aan *de uitkering die betrokkene zou hebben genoten*, maar *het recht op uitkering dat betrokkene zou hebben gehad*. Het bedrag dat betrokkene zou hebben genoten is een fictief bedrag dat onjuist kan zijn. Bedoeling is hier om uit te gaan van het bedrag waar betrokkene recht op zou hebben gehad. Mocht de Minister aanleiding zien om deze omschrijving aan te passen, dan is het raadzaam om bij een eventuele wijziging ook te bekijken wat de eventuele gevolgen hiervan zijn voor de mogelijkheden voor een herziening op grond van artikel 9 van de Regeling. Zie in dit verband ook de paragraaf *Herziening uitkering na betaling vergoeding* in Hoofdstuk 3 (effecten voor cliënten). Op basis van de huidige tekst van deze Regeling bestaat er geen grondslag om de vergoeding te herzien in de situatie dat het recht op WIA-uitkering wordt herzien (om een andere reden dan het dagloon) over de periode waarover reeds een eenmalige vergoeding is verstrekt.

Bij de omschrijving van *Nieuw* en *Oud* wordt de term uitkering gebruikt, in plaats van de in artikel 1 gedefinieerde term WIA-uitkering.

Artikel 4 lid 2

In artikel 4 lid 2 wordt het einde van de periode waarover een vergoeding wordt verstrekt gemarkeerd door de datum van de beschikking tot herziening. Voor de berekening van de vergoeding zou de datum met ingang waarvan de verhoging van het dagloon wordt geëffectueerd leidend moeten zijn. UWV zal in de beschikking tot herziening de verhoging van het dagloon altijd effectueren met ingang van de eerste dag van de maand. Afhankelijk van de vraag of de betaling van die maand nog kan worden tegengehouden, zal dat de eerste dag van de maand zijn waarin de beschikking tot herziening wordt genomen, of de eerste dag van de daaropvolgende maand. Voor zover het recht op WIA-uitkering is gebaseerd op het oude dagloon, zal er dan een vergoeding moeten worden uitgekeerd.

Artikel 4 leden 4 en 5

In lid 4 wordt geregeld over welke periode er een vergoeding wordt verstrekt als er sprake is van samenloop tussen beide doelgroepen met betrekking tot de loonloze tijdvakken. Afhankelijk van de oorzaak van het loonloze tijdvak, krijgt de persoon recht op vergoeding over de periode vanaf 29 november 2023 of 30 juli 2024. Lid 4 regelt dat als de persoon onder beide doelgroepen valt, de persoon recht op vergoeding heeft vanaf 29 november 2023, oftewel de ruimste periode. Dit wordt ook al geregeld in lid 5, maar lid 5 heeft nog enige aanpassing in onze optiek. Dat wordt hieronder toegelicht.

In lid 5 wordt geregeld over welke periode er een vergoeding wordt verstrekt, als er sprake is van samenloop van één of meer van de vier doelgroepen genoemd in artikel 2. De periode waarover een vergoeding wordt verstrekt is dan de ruimste periode die van toepassing is. Dit betekent dat een persoon die een uitkering heeft toegekend gekregen vóór 29 november 2023 of 30 juli 2024, waarbij het dagloon te laag is als gevolg van een dagloonfout of indexatiefout én een loonloos tijdvak, een vergoeding krijgt over een periode die start vóór de datum van 29 november 2023 of 30 juli 2024.

Bedoeling van de Regeling is dat er in deze situatie weliswaar een vergoeding wordt verstrekt over de periode vóór de uitspraken van de CRvB, maar dat betrokkene pas vanaf één van deze data (ook) wordt gecompenseerd voor het lagere dagloon door het loonloze tijdvak. Over de periode daarvoor mag de vergoeding alleen betrekking hebben op een verschil in dagloon als gevolg van een indexatiefout of een dagloonfout.

Een eventuele beperking van de hoogte van de vergoeding over de periode vóór 29 november of 30 juli 2024, kan als gevolg van de huidige formulering van lid 5 uitsluitend nog voortvloeien uit de definitie van

het begrip *Nieuw*. De definitie van *Nieuw* is echter niet toereikend om dit te regelen. *Nieuw* staat immers voor het totaalbedrag van de uitkering dat de betrokkene zou hebben genoten gedurende de periode, bedoeld in het tweede of derde lid, als de te lage vaststelling van het dagloon, bedoeld in artikel 2 niet had plaatsgevonden. Voor wat betreft de loonloze tijdvakken is dat in beginsel beperkt tot de periode vanaf 29 november 2023 of 30 juli 2024, maar als gevolg van lid 5 moeten we ook bij de vaststelling van het bedrag *Nieuw* kijken naar de ruimste periode, en moeten we dus ook kijken wat betrokkene vóór deze data aan uitkering had genoten als het dagloon niet te laag zou zijn vastgesteld. Wellicht zou de tekst van lid 5 kunnen worden aangevuld zodat we wel uitgaan van de ruimste periode, maar voor zover de WIA-uitkering in die periode lager is geweest als gevolg van omstandigheden zoals genoemd in artikel 2, eerste lid onderdelen c of d, er alleen een vergoeding wordt toegekend vanaf de datum van de uitspraak.

Artikel 9 onderdeel b

In deze bepaling wordt verwezen naar de verplichting, bedoeld in artikel 9. Hier zal artikel 8 zijn bedoeld. Wat UWV betreft kan dit onderdeel b verdwijnen, omdat UWV geen informatie van betrokkene nodig heeft om het recht en de hoogte van de eenmalige vergoeding vast te stellen.

Artikel 13

In artikel 13 van de regeling is de gegevensverwerking en de AVG-rolbepaling nader omschreven. Daarin is opgenomen dat de Minister verwerkingsverantwoordelijke is en UWV de verwerker. Op grond van de AVG zijn partijen verplicht om nadere afspraken met elkaar te maken in een zogenoemde verwerkersovereenkomst. Dit ziet bijvoorbeeld op de uitwerking van de rechten van betrokkenen, datalekken en de doorgifte van persoonsgegevens. UWV heeft momenteel nog geen verwerkersovereenkomst ontvangen. Naar verluidt volgt nog een nader overleg om nadere invulling te geven aan de inhoud van de te sluiten verwerkersovereenkomst. Vooralsnog wordt meegegeven dat scherp gekeken dient te worden naar de scope van deze verwerkersovereenkomst, nu het vaststellen van het juiste dagloon en de aanpassingen in de toekomstige tijd onder de reguliere dienstverlening van UWV vallen en de verwerkersovereenkomst uitsluitend ziet op de nieuwe verwerkingen die in het kader van de regeling worden uitgevoerd. Op basis van de huidige inzichten zal UWV de kassiersfunctie vervullen bij het uitbetalen van de eenmalige vergoeding.

Artikel 15

1. De minister stort op de rekening-courant, bedoeld in artikel 5.16, onderdeel b, van de Regeling Wfsv, na overleg met het UWV, maandelijks een periodiek voorschot op de rijksbijdrage, bedoeld in artikel 14, derde lid, van:

- a. de geraamde vergoedingen met als valutadatum de tweeëntwintigste dag van elke maand; en
- b. de geraamde uitvoeringskosten met als valutadatum de vijftiende dag van elke maand.

Artikel 16 lid 2

In de jaarrekening, bedoeld in artikel 49 van de Wet structuur uitvoeringsorganisatie werk en inkomen, worden de baten en lasten alsmede de ontvangen voorschotten, bedoeld in artikel 15, uitgesplitst naar de eenmalige vergoedingen en de uitvoeringskosten, met betrekking tot deze regeling opgenomen.

Algemene toelichting

Paragraaf 1.1, kopje Dagloonfouten

In de vierde alinea staat dat als betrokkene in het verleden een te hoog bedrag aan WIA-uitkering heeft ontvangen, UWV niet terugvordert, omdat de herziening van de uitkering niet terugwerkt naar het verleden. Dit is niet correct. Als UWV te veel uitkering heeft betaald is UWV op grond van artikel 76 Wet WIA verplicht om de uitkering met terugwerkende kracht te herzien. UWV heeft beleid op basis waarvan we de uitkering per toekomstige datum herzien, als er te veel is toegekend en dit betrokkene niet redelijkerwijs duidelijk had kunnen zijn, en er ook niet als gevolg van toedoen van betrokkene of overtreding van verplichtingen te veel uitkering is toegekend.² Gelet op het feit dat er in deze herstelactie fouten van UWV worden gecorrigeerd, betrokkene hier geen aandeel in had, de complexiteit van de dagloonberekening en het gebrek aan communicatie hierover in de besluitvorming van UWV, is de verwachting dat UWV de

² Zie artikelen 3 en 4 van de [Beleidsregels schorsing, opschorting, intrekking en herziening uitkeringen 2006](#).

meeste uitkeringen op basis van dit beleid per toekomstige datum zal herzien. Er ontstaat dan geen terugvordering. In de uitzonderlijke situatie dat het de betrokkene wel redelijkerwijs duidelijk had kunnen zijn dat er te veel uitkering is toegekend, en UWV wél met terugwerkende kracht herziet, geeft UWV uitvoering aan de motie Ceder en wordt er niet teruggevorderd, tenzij er sprake is van misbruik.

Paragraaf 1.1, kopje Loonloze tijdvakken

In de laatste zin van de derde alinea staat de frase *meerdere loonloze tijdvakken*. Het kan ook één loonloos tijdvak betreffen die onder beide uitspraken valt. Het woord meerdere kan daarom worden weggehaald.

In de laatste alinea staat dat UWV op 31 december 2024 de werkprocessen heeft aangepast. Dit is niet correct.

Paragraaf 2.2, kopje 'Nabetaling in plaats van een vergoeding op grond van een herzieningsverzoek'

In deze alinea wordt een toelichting gegeven bij artikel 9, die niet helemaal aansluit op de tekst van die bepaling. In een eerdere conceptversie van artikel 9 stond inderdaad het begrip nabetaling genoemd. Die tekst is toen gewijzigd, om redenen die in de artikelsgewijze toelichting staan toegelicht. Voor de duidelijkheid zou het goed zijn als de tekst in deze alinea hier ook nog op wordt aangepast.

Paragraaf 2.2, kopje 'Terugvordering en kwijtschelding'

In deze alinea wordt verwezen naar artikelen 4:94 en 4:95 Awb, hier zullen de artikelen 4:94 en 4:94a Awb zijn bedoeld.

Paragraaf 2.3, algemeen

Bij de eerste twee bullets onder de dikgedrukte formule sluit de tekst niet helemaal aan bij de tekst in de bepaling zelf. In de bepaling zelf wordt gesproken over het bedrag aan uitkering dat betrokkene zou hebben *genoten* en in de toelichting wordt gesproken over het bedrag dat zou zijn toegekend.

Bij de vierde bullet onder de dikgedrukte formule staat toegelicht dat er bij R is gekozen voor een percentage van 7%, omdat dit het hoogste percentage was in de periode 2020 tot en met 2024. Hier zou in plaats van het jaar 2024 ook 2025 of 2026 kunnen worden genoemd. De percentages in die jaren zijn namelijk ook lager dan 7%. Het percentage in deze jaren is relevant, omdat de reguliere nabetaling pas in 2026 of later zou plaatsvinden en de wettelijke rente dus ook over deze jaren zou zijn berekend.

In deze paragraaf staat een opsomming van factoren waar de berekening van *Oud* en *Nieuw* rekening mee houdt. Hier staat ook genoemd de situatie dat er sprake is van een VOW status (vertrokken onbekend waarheen) en de situatie dat de uitkering één of meerdere periodes geschorst is geweest. De eenmalige vergoeding kan echter pas worden vastgesteld als het recht op uitkering (definitief) is vastgesteld. Een schorsing zal dus eerst altijd moeten zijn opgevolgd door een besluit omtrent de hoogte van de uitkering over de periode waarover geschorst is. Dat besluit over de hoogte van de uitkering is vervolgens bepalend voor het bedrag *Oud*.

Paragraaf 2.3, rekenvoorbeeld dagloonfout

In de laatste bullet ontbreekt een punt in het bedrag € 2.522,50.

Paragraaf 2.3, rekenvoorbeeld indexatiefout

In dit voorbeeld staat de zin: Zij heeft daarom recht op een vergoeding over de periode 3 juli 2018 t/m 3 juli 2023. Hier zou moeten staan: Zij heeft daarom recht op een vergoeding over de periode 3 juli 2018 tot 3 juli 2023. De uitkering is immers beëindigd per 3 juli 2023.

Paragraaf 2.3, rekenvoorbeeld loonloze tijdvakken

In de laatste bullet ontbreekt een punt in het bedrag € 4.263,43.

Paragraaf 2.3, rekenvoorbeeld samenloop

In de laatste bullet ontbreekt een punt in het bedrag € 1.019,58.

Paragraaf 2.4, algemeen

In deze paragraaf worden verschillende voorbeelden genoemd waarbij het dagloon opnieuw wordt vastgesteld op de eerste van de maand, en de vergoeding wordt berekend tot en met de 1^e van de maand.

In de praktijk zal UWV de daglonen corrigeren met ingang van de 1^e van de maand, waardoor de vergoeding wordt berekend tot en met de laatste dag van die maand daarvoor. De datum waarop de beschikking tot herziening wordt genomen is in dit verband niet relevant, het gaat om de datum met ingang waarvan de verhoging van het dagloon wordt geëffectueerd. Mocht de tekst van de bepaling zelf worden aangepast, dan zouden de teksten in de toelichting ook nog wat aanpassing nodig hebben.

Paragraaf 2.4, kopje 'Periode 1 januari 2020 t/m 31 december 2024'

In de laatste zin van de tweede alinea staat de zinsnede *'is de keuze gemaakt om alleen betrokkenen die een uitkering toegekend hebben gekregen in de periode 1 januari 2020 t/m 31 december 2024 voor deze regeling in aanmerking te laten komen.'* Na het woord gekregen ontbreekt nog de zinsnede *'met een ingangsdatum'*. Het recht is namelijk leidend, niet de datum waarop er beslist over het recht.

Paragraaf 2.5, kopje 'UWV'

In de tweede alinea staat beschreven dat UWV een werkproces moet inrichten om te voorkomen dat we bij het korten van inkomsten rekenen met het oude dagloon. UWV interpreteert de Regeling zo dat de eenmalige vergoeding pas kan worden vastgesteld als het recht op uitkering (definitief) is vastgesteld. Als het dagloon per toekomstige datum wordt verhoogd, zal de vaststelling dan geschieden op basis van het oude dagloon. Pas nadat het recht op WIA-uitkering over een bepaalde periode definitief is vastgesteld, gaan de vergoeding over die periode worden berekend. Vervolgens wordt de hoogte van de eenmalige vergoeding vastgesteld. Door middel van het verstrekken van een voorschot hoeft betrokkene niet heel lang te wachten op een betaling.

Hoofdstuk 5 Gegevensverwerking

Er wordt verwezen naar artikel 54 Wet SUWI voor de verstrekking van de gegevens. Volgens onze juristen van Gegevensdiensten moet worden verwezen naar artikel 72 Wet SUWI. Dit omdat het een verstrekking betreft door UWV aan SZW. Op grond van artikel 72 Wet SUWI dient UWV alle gegevens en inlichtingen aan SZW te verstrekken die noodzakelijk zijn voor de uitoefening van de taken van SZW.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1

Niet de datum van de beschikking tot herziening zou relevant moeten zijn voor de periode waarover de vergoeding wordt berekend, maar wel de datum met ingang waarvan de herziening wordt geëffectueerd. Zie eerdere opmerkingen over dit onderwerp.

Artikel 2, onderdeel a

Hier wordt uitgelegd dat met een onjuiste toepassing van artikel 33, tweede lid, Wet Suwi wordt bedoeld op de Beleidsregels UWV gebruik poligegevens 2018. Dit is echter niet hetzelfde. De Wet Suwi bepaalt in welke situaties UWV géén uitvraag mag doen bij de betrokkene. Onze Beleidsregels geven hier invulling aan, maar ze bepalen óók wanneer we wél informatie uitvragen bij de betrokkene. Zie ook de opmerking bij de tekst van artikel 2 lid 1 onderdeel a van de Regeling.

Artikel 2, onderdelen b en c

Hier staat vermeld dat de dagloonvaststellingen vanaf 1 januari 2025 in lijn zijn met de uitspraken. Deze datum klopt niet.

In de vierde en vijfde alinea staat dat de persoon die alleen vóór de datum van de uitspraak lager dagloon had als gevolg van een loonloos tijdvak, bij een herzieningsverzoek geen recht hebben op een nabetaling. Gelet op de beleidskeuze in deze herstelactie is dat juist, maar het is natuurlijk altijd mogelijk dat het evident onredelijk is om geen verdergaande terugwerkende kracht te verlenen en dan zou er wel een nabetaling ontstaan.

Artikel 4

In de eerste alinea staat vermeld dat het berekeningssysteem van *Nieuw* en *Oud* automatisch rekening houdt met fluctuaties. Voor wat betreft de vervolguutkering staat vermeld dat die niet dagloon gerelateerd is. Het is beter om hierop te schrijven dat de vervolguutkering in beginsel niet dagloon gerelateerd is. In de meeste gevallen is de vervolguutkering gebaseerd op het minimumloon en is het dagloon inderdaad niet relevant. Maar als het minimumloon hoger is dan het maandloon (dat weer is gebaseerd op het dagloon),

dan wordt de vervolgutkering gebaseerd op het maandloon (zie de omschrijving van H in artikel 62, lid 1 Wet WIA).

Op meerdere plekken wordt verwezen naar de datum van de beschikking tot herziening als einddatum van de periode waarover recht bestaat op een vergoeding. Zie hiervoor ook de opmerking bij de tekst van artikel 4 lid 2.

Artikelen 14 en 15 (Financiering en bevoorschotting rijksbijdrage)

Het UWV voert deze regeling uit in mandaat. Voor de uitvoering ontvangt het UWV een rijksbijdrage, die zowel ziet op de eenmalige vergoedingen (waaronder de eindheffing) als op de uitvoeringskosten. Deze bepaling bevat een formalisering van de financieringsprocedure en bijbehorende verantwoording.

De uitbetaling van de eenmalige vergoeding door het UWV concentreert zich rond een tweetal momenten: op grond van deze regeling en naar aanleiding van gegrond bezwaar en beroep. Het Rijk voorziet in de middelen tot dekking van de uitgaven verbonden aan deze regeling en sluit voor de bevoorschotting aan bij de reguliere financieringsmomenten van het UWV, rekening houdend met voornoemde uitbetalingen. Dit is geregeld in artikel 15.

Artikel 16 (verantwoording en afrekening)

Hoewel de uitvoering van deze regeling los staat van andere taken die het UWV als zelfstandig bestuursorgaan uitvoert, is voor de verantwoording wel zoveel mogelijk aangesloten bij de reguliere werkwijzen. Om die reden zal het UWV een inhoudelijk en financieel verslag uitbrengen middels het reguliere jaarverslag dat is voorzien van een accountantsverklaring. Bij het jaarverslag rekent de minister de baten en lasten, alsmede de ontvangen voorschotten met betrekking tot het betreffende kalenderjaar af, met als valutadatum 1 juni van het hierop volgende kalenderjaar. Hoewel UWV in de jaarrekening 2025 lasten opneemt voor de regeling zullen die nog niet bij de jaarrekening 2025 worden afgerekend, omdat de regeling in 2026 ingaat en bevoorschotting in 2025 niet heeft kunnen plaatsvinden. Er is afgezien van een verplichte tussentijdse rapportage over de uitgegeven middelen vanwege de korte duur waarin deze regeling van kracht is.